Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостяхъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 210. | Нинѣ: гр. к. Трохим. 17 и по Воз. | Завтра: рим. к. 1 Жовт. 17. Ан. ст. | Субота 1 жовтня (19 вересня) 1892. | Всходъ сонця 6 г. 1 м.; заходъ 5 г. 37 м. Баром. 764 терм. + 25·2° + 12·5° | Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

Вечѣрне засѣдане зъ 27 вересня 1892.

Передъ приступленемъ до порядку дневного вôдповѣдавъ комісарь правительственный ґр. Лось на интерпеляцію пос. Аденджойовича и товаришѣвъ въ справѣ заказу, выданого зъ причины холеры президентомъ пруского правительства въ Ополи, и трудностей, якѝ роблять угорскѝ власти на границѝ при ввозѣ и перевозѣ зъ цѣлои Галичины масла, сыра и иншихъ продуктôвъ рôльничихъ та промысловыхъ. Ґр. Лось сказавъ, що правительство краєве поробило вôдповѣднѝ кроки, закимъ ще була поставлена ся интерпеляція, щобы выеднати деякѝ пôльги або бодай обмежене тыхъ зарядженѣ лишь на тѝ повѣты, де була холера.

Опôсля вела ся дальша дебата надъ конверсією. За конверсією промавляли: Станицкій, Рутовскій и Романовичь; противъ конверсіѣ: Землковскій и Вол. Козловскій. — Пос. Абрагамовичь поставивъ вôдтакъ внесене: щобы надъ предложенемъ Выдѣлу краєвого перейти до порядку дневного а уповажнити его затягнути позычку въ сумѣ 5,000.000 зр. Позычку ту мавъ бы ужити Выдѣлъ краєвый: на покрыте недобору буджету краєвого за 1893 р.; на сплату позычки, затягненои въ фондѣ пропінаційнôмъ на покрыте недобору буджету краєвого въ 1892 р.; на утворене резервы на покрыте недобору буджету въ 1894 р. Позаякъ дискусія вже була замкнена, то выбрано насамперед ґенеральныхъ бесѣдниковъ для внесеня комісіѣ: за внесенемъ пос. Щепановского, противъ внесеня пос. Абрагамовича. Опôсля вôдбуло ся голосоване надъ внесенемъ пос. Абрагамовича и оно перепало. По промовахъ ґенеральныхъ бесѣдникôвъ закрыто засѣдане.

8. Засѣдане зъ дня 28 вересня 1892.

По вôдчитаню спису петицій просивъ пос. Фрухтманъ, щобы петицію учителя Коринця въ Стрыю передати Выдѣлови краєвому до залагодженя. Ухвалено. — Пос. Городискій зажадавъ, щобы петицію гусятиньского Выдѣлу повѣтового въ справѣ запомоги для однои громады передати Выдѣлови краєвому до розслѣду и справозданя. Членъ Выдѣлу краєвого Романовичь сказавъ єму на то, що Выдѣлъ кр. ровбиравъ вже ту петицію и не може бôльше нѣчого вдѣяти, якъ хиба прискорити удѣлене запомоги на будову дорôгъ. Внесене пос. Городиского ухвалено.

Членъ Выдѣлу краєвого Верещиньскій вôдповѣдавъ на интерпеляцію Скалковского, що справа реґуляціѣ Днѣстра и багонъ надъ Днѣстромъ єсть вже въ ходѣ.

Зъ порядку дневного наступило справоздане комісіѣ адміністраційнои въ справѣ призволеня репрезентаціи повѣтовôй въ Перемышлянахъ затягнути позичку 10 000 зр. — Пос. Крамарчикъ вносивъ, абы ту петицію вôдослати до Выдѣлу краєвого для докладного розслѣдженя. Остаточно ухваливъ Соймъ законъ, котрымъ призволено затягнути ту позичку.

Потôмъ наступила дальша розправа надъ буджетомъ. Промавляли ще справоздавцѣ: меншости Хшановскій, бôльшости ґр. Ст. Бадені а вôдтакъ наступило поименне голосоване, въ котрôмъ взяло участь 123 пословъ. За внесенемъ Хшановского голосувало 39 пословъ а мѣжъ ними Антоневичь, Барабашъ, Герасимовичь, Гурикъ, Король, Кулачковскій, Рожанковскій, Сѣчиньскій и Телишевскій; за внесенемъ Ст. Баденього 84 пословъ а мѣжъ ними: Гаморакъ, Мандичевскій, Охримовичь, Окуневскій, Ольпиньскій, Романчукъ, Савчакъ, Сембратовичь и Сѣрко.

По сѣмъ ухвалено дальшѝ внесеня комісіѣ буджетовои: Соймъ взываѣ ц. к. Правительство, щобы по змозѣ скоро выстарало ся для конверсійнои позычки: а) о увôльнене всякихъ, зъ причины тои позычки выготовлюваныхъ документôвъ правныхъ, выставлюваныхъ краємъ довжныхъ записôвъ и купонôвъ вôдъ всякихъ оплатъ, стемплѣвъ и належитостей; б) увôльнене процентôвъ тои позычки вôдъ податку доходового I и III клясы и вôдъ всѣхъ будучихъ податкôвъ, якѝ бы заведено на ихъ мѣсце. Однакъ притôмъ доходовый податокъ вôдъ процентôвъ облиґацій индемнізаційныхъ Галичины и княжества краковского, маѣ сплатити ся въ дотеперѣшнôмъ речинци; в) надане довжнымъ записамъ тои краєвои позычки характеру пупілярнои безпечности; г) дозвôлъ на нотоване курсу тыхъ краєвыхъ облиґацій въ урядовôмъ цѣннику вѣденьскои біржи. Се внесене принято безъ дискусіи.

Внесене: Соймъ застерѣгаѣ собѣ, що якъ бы Выдѣлъ краєвый не дôставъ пôльгъ и правъ, зазначеныхъ въ повысшôмъ внесеню пôдъ а) и г), що не буде мати права користати зъ уповажненя Сойму въ справѣ конверсіѣ — ухвалено безъ дискусіѣ.

Дальше ухвалено внесене, котре поста

Шовкôвницѣ й рыбы.

Гуморєска — В. Струпежницкого.

(Дальше.)

Вуйко привѣзъ бувъ изъ своеи американьскои подорожи красну червонаву палицю зъ пернамбукового дерева зъ золотою головкою льва; та палиця припадала менѣ за каждый разъ дуже до вподобы... Були хвилѣ, въ котрыхъ, якъ собѣ добре розважу, то таки щось менѣ щепче: Ты таки заслуживъ собѣ, абы тебе старый тою палицею добре...

„Цить!“ — вôдзываєсь въ менѣ за кождый разъ пристрасть, — „а хибажь не приносимо старому за его цѣннѝ усѣницѣ знамениту рыбу? А конець тои душевнои борбы бувъ такій, що я й дальше ловивъ рыбу на шовкôвницѣ. Ажь наконець неставало вже тôлько усѣниць, що вуйко скликавши всю челядь сказавъ: „Скоро лишь зловлю того, що менѣ выкрадає усѣницѣ, то таки заразъ нажену его зô службы.“ А до мене вôдозвавъ ся:

— Дивись, хлопче, абысь имивъ виновника, то дôстанешь вôдъ мене тоту палицю зъ головкою льва.

Якажь добра лучала ся менѣ нагода дôстати цѣнку палицю, котру я вôдъ давна бажавъ. Я потребувавъ лишь сказати, хто виненъ. Але що менѣ не хотѣло ся для простого зыску робити доносы, и вводити въ неславу особу, що такъ дуже мене обходила, то я єѣ не выявивъ. Але щобы прецѣ що-то сказати, кажу:

— Дуже можливо, що то воробцѣ — злодюги крадуть усѣницѣ для своихъ молодыхъ.

— А кудыжь бы они тамъ заходили?

— Тогды, коли провѣтрює ся комнату.

Тажь у вôкнахъ суть тоненькѝ сѣтки.

Значить, на воробцѣвъ трудно було звалити вину.

Слѣдство скôнчило ся на тôмъ, що я свято пообѣцявъ ся, выслѣдити виновника, хочьбы менѣ прийшло ся...

Я не докôнчивъ, бо зъ великои ревности не трудно було ще щось небезпечного пообѣцяти... Колижь я побачнвъ, що за мою вину можуть легко покутувати цѣлкомъ невиннѝ люде, то я зробивъ такъ, якъ робить кождый урвитель — обѣцює поправу. Тôлько що я обѣтницѣ не дотримавъ. Черезъ шѣсть днѣвъ не пропала нѣ одна усѣниця, але и до кухнѣ не прибула нѣ одна рыба.

— Дармуєшь, хлопче, — каже до мене семого дня вуйко, вôдъ давна не було въ насъ вже рыбы, злови зъ одну на вечеру.

Тѝ слова значили для мене тôлько, що: вытягни свою пôдлу руку по вуйковѝ усѣницѣ. Я и зробивъ такъ оправдуючись:

— Чейже не схочешь позбавити вуйка приємности?

Приємности! Що за глумъ! Обѣцюю отже вуйкови, беру три усѣницѣ и коло пятои годины по полудни приношу до кухнѣ пару хорошихъ коропôвъ. Потôмъ иду до комнаты.

Втомленый ходомъ и спекою, кидаю ся на софу и за пару хвиль сплю — мôгъ бымъ сказати — сномъ праведныхъ, колибъ не та історія зъ усѣницями.

Пôвъ до осьмои годины смеркомъ будить мене скрипъ дверей. Була то господыня, що принесла на полумыску множество смаженои рыбы.

— А то що маѣ значити? пытаю здивованый тымъ, що приносять минѣ вечеру до моеи комнаты.

Она лишь подивила ся на мене сердито и промовила зъ докоромъ:

— Вельможный панъ и панночка велѣли минѣ сказати, щобъ паничь зъѣли собѣ самѝ рыбу, що зловили на ихъ усѣницѣ!

Не знаю, чи я бувъ бы бôльше налякавъ ся, колибъ въ тôй хвили выстрѣливъ бувъ хто менѣ за плечима дінамітовымъ патрономъ.

По менѣ наразъ и морозъ пôшовъ и пôтъ на мене выступивъ.... Я того й не сподѣвавъ ся и здивувавъ ся, а вôдтакъ и ставъ якійсь рôвнодушный якъ прибитый, не знавъ черезъ хвилю, чи ще жию.

Минѣ зробило ся якось такъ, якъ тому чоловѣкови, котрому впаде несподѣвано цегла зъ рyштованя на голову.

Видко, що хтось зрадивъ тайну, яка

новляе, що до переведеня конверсіѣ, а по еѣ переведеню до вôдповѣдного и користного зужиткованя звыжокъ повстаючихъ въ кождôмъ роцѣ буджетовôмъ, додае ся Выдѣлови краевому комітетъ дорадчій зъ 5 членôвъ, выбраныхъ Соймомъ. Комітетъ той буде доти истнувати, доки не сповнить своеи задачѣ. Ухвалено такожь, що колибъ Выдѣлъ краевый повысшихъ внесень зъ якихъ небудь причинъ не мôгъ выконати, то може затягнути на короткій речинець позычку въ сумѣ 1,534.000 зр. на 4%.

На внесене ґр. Ст. Баденіого выбрано вôдтакъ комітетъ дорадчій зъ 5 членôвъ, до котрого вôйшли: ґр. Ст. Бадені, Є. Екс. Дунаевскій, Ґросъ, Є. Ексц. ґр. Ив. Тарновскій и Скалковскій. На внесене Цоля ухвалено закрыти засѣдане а Є. Ексц. п. Намѣстникъ заявивъ, що зъ Найвысшого уповажненя вôдрочуе Соймъ на часъ неозначеный. Тогды попращавъ Маршалокъ послôвъ желаючи имъ доброго здоровля и заявляючи надѣю, що въ сѣчни знову зôйдуть ся та пôднѣсъ трикратный окликъ въ честь Є. Вел. Цѣсаря, котрый цѣла Палата грôмко повторила.

Холера.

Не довга була утѣха, що холера вже покинула нашь край. Одна зъ краевыхъ ґазетъ такъ певна була того, що холера вôдъ насъ вже щезла, що ажь написала, що въ Краковѣ таки холеры зовсѣмъ не було, значить ся, що люде изъ страху въ звычайныхъ якихсь недугахъ добачили холеру. Тымчасомъ наспѣла нинѣ зъ Кракова вѣсть про новый выпадокъ холеры. Въ середу по полудни померла въ шпитали холеричнôмъ кухарка Тереса Кокотъ, котру привезли були туды зъ улицѣ Гродскои, середъ выразныхъ ознакъ холеричныхъ, Вчера рано зроблено секцію и все промавляе за тымъ, що то була холера азійска. Лѣкарѣ, що робили секцію, кажуть рѣшучо, що померша представляе выразнѝ ознаки азійскои холеры. Предпринято розслѣды бактеріольоґічнѝ. Дословный рапортъ президента мѣста Кракова въ сѣй справѣ звучить такъ:

Вчера (въ середу) привезено до холеричного шпиталю кухарку Тересу Кокотъ, лѣтъ 29, зъ улицѣ Гродскои ч. 62, зъ ознаками холеры. Она померла вчера о 12 год. въ полудне. Вôдбута нинѣ (въ четверъ) секція промавляе за холерою. Розслѣды бактеріольоґічнѝ ведуть ся".

Польскѝ ґазеты доносять о трохъ новыхъ выпадкахъ занедужаня дуже пôдозрѣного о холеру азійску въ околици Кракова, а то оденъ въ Подґужу, оденъ въ Людвиновѣ, а оденъ въ Дембникахъ. Въ Людвиновѣ коло Подґужа занедужала якась жѣнка шевця Бжозовска, а въ Пôдґужу зарôбникъ Дудзикъ.

Зъ Будапешту доносять такожь про якісь дуже пôдозрѣвѝ выпадки занедужаня и смерти. Оногды померли тамъ двѣ особы, а вчера одна середъ ознакъ холеры. Вчера привезено до шпиталю чотирохъ занедужавшихъ мабуть такожь на холеру.

Czas доносить, що надъ самою границею галицкою въ прошôвскôмъ повѣтѣ въ Россіѣ мали проявити ся такожь дуже небезпечнѝ выпадки холеры. Въ наслѣдокъ того власти россійскѝ замкнули вô второкъ переѣздъ черезъ границю пôдъ Краковомъ якъ въ одну такъ и въ другу сторону.

Переглядъ політичный.

Завтра розпочинають ся въ Будапештѣ засѣданя спôльныхъ Делеґацій. Президентомъ австрійскои Делеґаціѣ буде выбраный имовѣрно Хлюмецкій, позаякъ дръ Смолька не належить до делеґованыхъ. Молодочехи появлять ся завтра перший разъ въ Делеґаціяхъ. Заразъ на першôмъ засѣданю буде предложеный спôльный буджетъ. Декотрѝ часописи доказують, що буджетъ міністерства вôйны выкаже лишь малѝ змѣны. Здае ся, що засѣданя Делеґацій потягнуть ся чотири або пять недѣль. Вѣденьскѝ часописи займають ся дѣломъ въ справѣ валюты и кажуть, що буджетъ на 1893 р. буде послѣдный разъ ухваленый въ монетѣ ґульденовôй, пôдчасъ коли буджетъ на 1894 р. буде вже обчисляти ся въ монетѣ коронной, котра вôдъ 1 сѣчня 1894 р. буде заведена яко монета обовязуюча.

Зъ Петербурга доносять, що россійскій міністеръ фінансôвъ покликавъ одеского банкіра Рафаловича до службы въ міністерствѣ фінансôвъ. Рафаловичь есть жидомъ и мае бути призначеный обняти посаду репрезентанта россійского міністерства фінансôвъ въ Берлинѣ.

Въ послѣдныхъ дняхъ розôйшла ся чутка, що тридержавный союзъ переставъ вже на дѣлѣ истнувати. Чутка та пôшла изъ Франціѣ, де часописи стали доказувати, що намѣрена подорожь нѣмецкого цѣсаря до Вѣдня сталась наслѣдкомъ того, що той союзъ розбивъ ся. Суть то очевидно француски комбінаціи, въ котрѝ годѣ повѣрити. Впрочôмъ выяснить мабуть сю справу интерпеляція, поставлена въ угорскôмъ парляментѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 29 вересня.

— **Именованя.** Адъюнктомъ лѣсництва именованый п. Ник. Мандычевскій. — Львôвска Рада мѣска именувала секретаремъ маґістрату дра Ксав. Фішера, комісарями: Льва Дзюбиньского, Ив. Хенциньского и Баховского, а концепістами Каз. Войовского, Чесл. Павловского и Іос. Завистовского.

— **Конкурсы.** Маґістратъ мѣста Калуша розписуе конкурсъ на посаду контрольора касы мѣскои и позычковои зъ рôчною платнею 500 зр. и двома пятилѣтными додатками по 100 зр. и на посаду инспектора поліціи зъ платнею 500 зр. Подани треба вносити до 10 жовтня. — Львôвска комната торговельна розписуе конкурсъ на посаду секретаря зъ рôчною платнею 2300 зр. и правомъ до 6 додаткôвъ пятилѣтныхъ по 200 зр. Подання вносити до 1 падолиста. — Рада повѣтова въ Гусятинѣ оголошуе конкурсъ на посаду люстратора повѣтового зъ платнею 800 зр. и 40 зр. на объѣздки. Речинець до вношеня подань установленый до 15 жовтня. — Маґістратъ мѣста Ярослава розписуе конкурсъ на посады: секретаря, концепіста и практиканта концептового зъ платнею 1200 зр., 800 зр. и 500 зр. Подання вносити до 10 жовтня. — Окружна Рада шкôльна въ Богородчанахъ оголошуе конкурсъ на посады при школахъ: въ Битковѣ-Иваникôвцѣ, Лесôвцѣ, Бабчи, Хмелѣвцѣ, Глубокôмъ, Грабôвци, Глѣбовѣ, Яблôнцѣ, Кричцѣ, Манявѣ, Монастирчанахъ, Марковѣ, Молотковѣ, Похôвцѣ, Саджавѣ, Стебнику и Звинячи. — Окружна Рада шкôльна въ Сокали розписуе конкурсъ на посады учительскѝ въ Хоробровѣ, Городловичахъ, Костяшинѣ, Мяновичахъ, Радванцяхъ, Шарпавцяхъ, Ваневѣ, Зубковѣ, Ключевѣ, Перватичахъ, Горбковѣ, Копытовѣ, Корчинѣ, Торкахъ, Типици, Бобятинѣ, Хлопятинѣ, Довжневѣ, Мицевѣ, Махнôвци, Осердовѣ, Сулимовѣ, Бояничахъ, Лещатовѣ, Перемысловѣ и Збоискахъ та на посаду учительки въ Тартаковѣ. Подання вносити до 31 жовтня. — Окружна Рада шкôльна въ Рудкахъ оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ до 31 жовтня на посады учительскѝ: въ Горожаннѣ великôй, Грôмнѣ, Андрѣяновѣ, Беньковôй Вишни, Боловвѣ долѣшнôй, Хлопчичахъ, Хишевичахъ, Чуловичахъ, Чайковичахъ, Голодôвцѣ, Горожаннѣ малôй, Клѣцку,

---

вкрывала крадѣжь усѣнивць и длячого менѣ такъ добре ловилась рыба. Але якъ и хто?

Тымчасомъ господиня вийшла зъ комнаты, але рыбу лишила.

— Хто бы то мене зрадивъ? — пытаюсь самъ себе въ голосъ. — Нѣхто прецѣ того не видѣвъ, хиба лишь оденъ — Вульканъ!

Почулись голоснѝ кроки вôдъ деревляныхъ черевикôвъ — то приходить зновъ господиня и приносить фляшку пива и вина. Я кажу до неи:

— Будьте ласкавѝ, скажѣть менѣ....

Она споглянула зъ горы на мене, выпростувала ся, показуе своимъ сухимъ пальцемъ самосвѣдомо на себе и каже зъ вагою:

— То ажь я дôйшла вашои хитрости, паничу, ага! Поставила фляшку, зирнула на мене люто та сказала: Живѣть ся здоровѝ! и забралась.

Ажь теперь стало минѣ ясно, що вуйко гнѣвае ся; — треба, значить ся, вôдпытати льва въ его домôвцѣ и прикоськати его!

Розôгнавъ ся до его комнаты — заперто! до Марусѣ — заперто! овва, недобрый знакъ.

Вертаю назадъ и въ зворушеню ходжу по комнатѣ зъ одного кôнця до другого; клену, на чôмъ свѣтъ стоить, ту хвилю, коли збочивъ зъ правои дороги.

Але небавкомъ вôдозвало ся въ менѣ друге чувство — голодъ. Природа порадила минѣ, щобъ перше всего намастити ту вôсь, докола котрои крутять ся колеса того житя. Сѣдаю проте при столѣ и давай „наслаждати" ся тою нещасливою, та за те дуже смачною рыбою, що выкликала тоту бучу въ родинѣ. Потôмъ выпивъ трохи пива, та й ще кôлька разôвъ повторивъ, а опôсля чарку вина и — лягъ спати.

Другого дня рано приносить менѣ ґаздиня каву, котру присолодила менѣ тою звѣсткою, що вельможный панъ зъ вельможною панною загнѣвались и поѣхали на кôлька днѣвъ до молодшого пана. Пôдъ тымъ молодшимъ паномъ розумѣла дѣдича, вуйкового сына.

— Будьте ласкавѝ, пояснѣть менѣ лишь...

— Нема коли, — вôдрубала.

— А я васъ не выпущу зъ вôдси, поки не довѣдаюсь...

— Та, коли паничеви конче забагло ся конче чогось гôркого, то добре, — забурмотѣла у вôдповѣдь ґаздиня и почала такои:

— Вельможный панъ зъ панночкою були саме въ кухни, коли я справляла рыбу... разъ вынимаю зъ однои патрохи и що въ нихъ знаходжу? — усѣницю вельможного пана, ага!

Я пôдперъ голову рукою.

— Прошу пана, кажу, отъ куды пощезали вашѝ усѣницѣ — паничь ловлять на нихъ рыбу!

— Велике вамъ спаси-Бôг — у васъ незвычайно добре серце! — докинувъ я.

— Вельможный панъ лишь заломили руки и розлюченѝ стали бѣгати по кухни та заедно говорили: Ото непотрѣбъ! Ото непотрѣбъ! А панночка и собѣжь заломили руки и такъ само стали бѣгати по кухни, та заводити такъ само: Ото непотрѣбъ! Ото непотрѣбъ! — И кожде зъ нихъ повторило тѝ слова що найменше якихъ двацять разôвъ

— А вы повторили ихъ безъ сумнѣву що найменше якихъ трицять разôвъ!

— Що то, паничу, то нѣ, але я лишь подумала ихъ собѣ бодай якихъ сорокъ разôвъ!

— Дякуюжь вамъ за вашу отвертôсть.

— Минѣ такъ очи блахмувати! — голосивъ старшій панъ — ажь минѣ самôй жалко стало бѣдного пана, — розказувала ґаздыня, обтираючи собѣ кôнцемъ запаски очи, въ котрыхъ однакъ не було нѣ слѣду сльозъ, а потôмъ розповѣдала дальше:

— Ой тѝ Пражаки, Пражаки! — говорила панночка. А старый панъ зновъ говоривъ: — Значить ся, я зловивъ тодѣ и того коропа на свою власну усѣницю!

— Певно, певно, — пôдхопила й панунця. — Вôдтакъ вельможный панъ приказали менѣ занести тѝ рыбы, коли усмажать ся, паничеви, щобъ паничь ихъ собѣ самѝ зъѣли.

(Конець буде.)

Колодрубахъ, Коропужи, Ковбаєвичахъ, Ляшкахъ завязаныхъ, Мѣлчичахъ, Михайлевичахъ, Новосѣлкахъ гостинныхъ, Новосѣлкахъ опарскихъ, Подôльцяхъ, Роздѣловичахъ, Ґичиговѣ и Ваньковичахъ. — Окружна Рада шкôльна въ Ярославѣ розписує конкурсъ на посады учительскѝ зъ речинцемъ до кôнця жовтня: въ Повнятичахъ, Воли угорскôй, Цѣшатинѣ великôмъ, Хоревѣ, Кидаловичахъ, Хлопичахъ, Замѣховѣ, Радавѣ, Воли буховскôй, Молодичи, Дубровици, Сухоровѣ, Грабôвци и Заболотцяхъ. — Ц. к. окр. Рада шк. въ Золочевѣ розписала конкурсъ на 40 посадъ учительскихъ въ школахъ 1-клясовыхъ: въ Балучинѣ, Безбрудахъ, Бѣлковицяхъ, Богданôвцѣ, Богутинѣ, Бонишинѣ, Бôбщанахъ, Цѣшкахъ, Чижевѣ, Городиловѣ, Гутиску олеськôмъ, Гукалôвцяхъ, Ясенôвцяхъ, Оверянцѣ, Юськовичахъ, Колтовѣ, Красносѣлцяхъ, Кропивнѣ, Круговѣ, Кадовбинцяхъ, Луцѣ, Манаєвѣ, Метеневѣ, Монилôвцѣ, Нущу, Осташѣвцяхъ, Плѣснянахъ, Пôдлѣсю, Пôдлипцяхъ, Стѣнцѣ, Серверахъ, Славнôй, Угôрцяхъ, Урлевѣ, Ушни, Волчкôвцяхъ, Зарудю, Зашковѣ, Жабиню и Жуковѣ. Крôмъ того ще посады молодшихъ учителѣвъ въ Бѣлôмъ Камени, Гологорахъ, Олеську, Сасовѣ, Зборовѣ, въ Белзци, Фирлеѣвцѣ, Кутахъ, Пôдгôрцяхъ и Скварявѣ. Речинець до 30 жовтня с. р. — На посады контрольора при головнôй касѣ у Львовѣ и управителѣвъ почтъ въ Горлицяхъ та Залѣщикахъ можна подавати ся до дня 9 жовтня.

— **Альойсій Ґеснеръ,** пôдполковникъ и львôвскій комендантъ мѣсця (Platzcommendant), чоловѣкъ зnative знаный и дуже поважаный у Львовѣ, перейшовъ на пенсію, а на его мѣсце прийшовъ пôдполковникъ Гассінґеръ.

— **Холера.** Небезпечнôсть холеры въ Галичинѣ зменшилась була на стôлько, що Міністерство справъ внутрѣшныхъ злекшило вже розпорядженє въ справѣ санітарнои ревізіѣ подорожныхъ. Подорожныхъ вô всхôднои Галичины будуть ревідувати лише въ Освѣтимѣ; ту також будуть ще десінфекціонувати рѣчи, але лише брудні. Подорожныхъ, що ѣдуть въ Кракова або Подґужа до Вѣдня, будуть ревідувати у Вѣдни. Теперь однакожь показало ся инакше, о чôмъ доносимо впрочôмъ на иншимъ мѣсци. Лишь въ однôмъ Гамбурзѣ холера очевидно ослабла, бо коли давнѣйше вмирало що дня до 500 люда, то теперь ледви до 30 або 40. За те зновъ повставъ тамъ страшный тифъ и на него мало вмерти тамтого тыждня 110 осôбъ. Въ Парижи слабне холера також.

— **Убійство.** Въ Поршнôй у львôвскôмъ повѣтѣ убивъ паробокъ Кирило Чабанъ, що служивъ давнѣйше у Львовѣ, бувшого начальника громады Данила Торбу зъ пôмсти за то, що той, бувши начальникомъ, написавъ ему зле свѣдоцтво моральности. Передъ тымъ ще К. Чабанъ побивъ разомъ въ матерію свого батька Сенька и укравъ у него 200 зр. Данила Торбу убивъ вôнъ дня 24 с. м. рано о 9 год. Середъ села на дорозѣ ударивъ его коломъ по головѣ кôлька разôвъ, вôдтакъ, коли Торба упавъ закровавленый на землю, бивъ его ще по крижахъ, поки не пересвѣдчивъ ся, що вже его убивъ. По тôмъ убійцѣ вôдгрожувавъ ся що й при жандармахъ що такъ само зробить и мѣсцевому священникови.

— **Добрый рôкъ на вино.** Сего року зародило вино не лише на Угорщинѣ добре, але всюды, де лише его управляють. Причина тому така, що лѣто було дуже тепле и довге. Щобы виноградъ добре доспѣвъ, потрѣбно що найменше 40 теплыхъ днѣвъ, а сего року було ихъ 56.

— **Добра Ямне** коло Нижнева, 384 морґи, купивъ п. Жигмонтъ Орскій, конціпієнтъ нотаріяльный, вôдъ Мошка Бляйберґа.

— **Дезинфекція банкнотôвъ.** Въ Румуніи дезинфекціонують банкноты, що приходять тамъ зъ краѣвъ, де єсть холера. Грошѣ тѝ кладе ся въ 5-процентову воду карболеву и они лежать въ нѣй цѣлу годину. Вôдтакъ обтирає ся ихъ докладно пензлемъ. При тôй нагодѣ пересвѣдчили ся, що нѣмецкѝ, сербскѝ, россійскѝ и францускѝ не псують ся и въ 10-процентовôй водѣ карболевôй, а италійскѝ и австрійскѝ нѣвечать ся уже въ 6-процентовôй.

— **Огонь въ копальни нафты.** Въ Ропици рускôй повѣта горлицкого, повставъ дня 26 с. м. передъ самымъ полуднемъ огонь въ копальни нафты Юрского въ будынку надъ закопомъ. Вôдъ того огня запалили ся газы въ забудованю и въ закопѣ и выбухли. Притôмъ попарило ся пятьохъ працюючихъ тогды робôтникôвъ, а то трехъ тяжко, на цѣлôмъ тѣлѣ, а двохъ лекше. На мѣсце выбуху прибѣгли директоръ сусѣднои копальнѣ и вôйтъ мѣсцевый въ кôлькома людьми и подали першу помôчь нещастнымъ та вôдослали ихъ до Горлиць до лѣкаря, а вôдтакъ взяли ся до гашеня огню. По двохъ годинахъ удало ся огонь придушити. Причиною огню була, здає ся неосторожнôсть самыхъ робôтникôвъ.

— **Самоубійство.** Однорочный охотникъ въ 46 полку Стефанъ Черни застрѣливъ ся у Вѣдни, якъ кажуть зъ тои причины, що перепавъ при испытѣ офіцирскôмъ.

— **Про побутъ руского театру въ Снятинѣ,** пише такъ снятиньскій дописуватель черновецкои Gaz. Polsk-ои: „Жаль намъ, що рускій театръ вôдъѣздить зъ нашого мѣста. За дуже добру гру заслугує той театръ на всяке признанє и мы бажаємо єму якъ найкрасшого поводженя на дальшôй дорозѣ народного розвою въ словѣ и пѣсни. Недавно театръ рускій выставивъ у насъ „Гальку“ на дохôдъ бѣднои молодежи шкôльнои. Мы й не вмѣємо описати вамъ, якъ намъ гра рускихъ артистокъ и артистôвъ подобала ся. Мѣсцева интеліґенція такъ польска якъ и руска ходила пильно до театру; тôлько дивно, що ледви кôлька рускихъ священникôвъ являло ся на выставахъ. Се не свѣдчить добре о тыхъ, що забули про свôй театръ. Кôлька разôвъ видѣли мы въ театрѣ и дѣдичѣвъ зъ околицѣ. Театръ вôдъѣздить звôдси на кôлька днѣвъ до Кôцманя, куды его запросила мѣсцева интеліґенція. Тамъ навѣть повставъ комітетъ пôдъ проводомъ п. начальника суду Фанґора, що має старати ся, абы театрови добре поводило ся. И мы певнѝ, що тамошнє населенє буде численно вôдвиджувати театральнѝ выставы. Зъ Кôцманя верне театръ зновъ до Снятина, де въ понедѣлокъ на другій тыждень выставить оперу Лисенька „Рôздвяна нôчь“.

† Посмертнѝ вѣсти.

Померли: О. Петро Мандзикъ, дефіціентъ львôвскои епархіи, упокоивъ ся дня 20 с. м. въ заведеню божевôльныхъ, въ Кульпарковѣ. У Львовѣ Иванна Пєнтакова, жѣнка професора университету.

Всячина.

— **Фотоґрафія въ звѣздарствѣ.** Новый способъ вышукувати звѣзды на небѣ при помочи фотоґрафіѣ, якій придумавъ нѣмецкій ученый въ Гайдельберзѣ, дръ Максъ Вольфъ, показавъ ся вже такъ хосенный, що готовъ зробити цѣлый переворотъ въ науцѣ звѣздарства. Число малыхъ планетъ вôдкрытыхъ фотоґрафією, збôльшило ся вже такъ, що сконстатованє ихъ и точне понумерованє сталось вже дуже трудне и длятого постановлено новѝ планеты лишь тымчасомъ якось означувати. Ажь пôзнѣйше, коли вже можна буде ихъ докладно розпôзнати, будуть имъ надавати ся имена и вчислить ся ихъ до ряду планетокъ (астероидôвъ) вже давнѣйше вôдкрытыхъ. Ново вôдкрытѝ при помочи фотоґрафіѣ планеты постановлено поки що означувати латиньскими великими буквами A, B, C и додавати до нихъ рôкъ вôдкрытя. Дръ Вольфъ вôдкрывъ сего року ажь три такѝ планетки, котрѝ означивъ 1892 A, B, C. Сими днями зновь вôдкрывъ звѣздарь Шарльоа изъ звѣздарнѣ въ Ніцци четверту планетку, котру означивъ 1892 D.

— **Холера а птацтво.** Давнѣйшими часами спостережено, що коли де выбухла холера, то все птацтво цѣлыми стадами выносило ся изъ зараженыхъ сторôнъ и не вертало скорше, доки ажь пошесть зовсѣмъ не щезла. Такъ н. пр. розповѣдають, що коли лѣтомъ 1866 р. выбухла була холера въ Бернѣ на Моравѣ, то всѣ воробцѣ вынесли ся були изъ зараженого мѣста, такъ, що анѣ одного тамъ не було видко. Дуже цѣкаво було бы знати, чи теперь утѣкало птацтво такъ само н. пр. зъ Гамбурґа або зъ тыхъ мѣстъ въ Россіи, де лютила ся холера.

— **Друга весна.** Такъ теплои и погôдной осени, якъ сегорôчна, мабуть вже давно не було, а та теплота сталась причиною, що деякѝ дерева и другѝ ростины мовь бы почули другу весну и стали не лишь выпускати листе, але й цвѣтъ. У Львовѣ н. пр. въ самôй серединѣ мѣста порозцвитались каштаны. Давне листе на нихъ, що вже було зôсхло, пообпадало, а натомѣсть показалось нове, свѣже, якъ на весну. Декотрѝ дерева покрылись таки зовсѣмъ новымъ листемъ и зацвили а на декотрыхъ зазеленѣлись лишь двѣ, три галузки, а прочѝ покрытѝ зôсхлымъ старымъ листемъ. Та сама гра природы проявилась ся також въ Берлинѣ, и тамъ покрылись каштаны новымъ листемъ и порозцвитались. Въ лѣсѣ межи Букачѣвцями а Новосѣлцями при самôмъ шляху покрылась, якъ намъ розказувано, — цѣла полянка якъ на весну свѣжимъ ліліовымъ цвѣтомъ брандушокъ (? Crocus veruus) а декуды по вохкихъ сѣножатахъ зацвили на ново незабудьки.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 30 вересия. Соймы краєвѝ: въ Гориціи, Тироли и Тріестѣ вôдрочили ся. Въ тріестиньскôмъ соймѣ предложивъ пос. Бурґсталеръ проектъ закона, пôсля котрого право выборче мало бы розширити ся и на тыхъ, що платять 5 зр. податку.

Будапештъ 30 вересня. Въ палатѣ пословъ интерпелювавъ пос. Ковачь президента міністрôвъ, чи тридержавный союзъ истнує ще дѣйстно въ цѣлôй своѣй силѣ.

Лондонъ 30 вересня. Льордмеромъ Лондону выбраный альдерманъ Кнайль. Выбôръ сей ставъ ся предметомъ широкихъ розговорôвъ, бо Кнайль єсть католикомъ и не хоче при торжественныхъ нагодахъ ходити до протестантскихъ церквей.

Бѣлградъ 30 вересня. Віцепрезидентъ рады державнои Василевичь, членъ ліберальнои партіѣ, именованый посломъ въ Петербурзѣ.

Курсъ львôвскій

зъ дня 27 вересня 1892.

	платять зр.	платять кр.	жадають зр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	336	—	340	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѝ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	85	101	55
„ „ 5% выльос. зъ 10% прем.	107	60	108	30
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	98	15	98	85
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	95	70	96	40
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	94	70	95	40
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	99	60	100	30
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	—	94	10
3. Листы довжнѝ за 100 зр.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	52	50	55	50
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемнів. гал. 5%	104	60	105	30
Гал. фонд. проп. 4%	94	—	94	70
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	101	30	102	—
Позич. кр. зъ р. 1873 по 6%	103	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	97	60	98	30
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	30	92	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	22	75	24	75
„ Станіслава	29	50	32	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	25	17	75
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	11	75	12	—
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	65	5	75
Рубель паперовый	1	20	1	22
100 марокъ нѣмецкихъ	58	55	59	—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.